

2007. szeptember 6., csütörtök

P6_TA(2007)0379

Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályok

Az Európai Parlament 2007. szeptember 6-i állásfoglalása a Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályokról (2007/2079(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 3. cikkére, amely az egységes piacnak a személyek szabad mozgását gátoló akadályok elmozdítása által történő létrehozásáról rendelkezik,
 - tekintettel 2007. március 15-i, a határokon átnyúló egészségügyre irányuló közösségi cselekvésről szóló állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Világegészségügyi Közgyűlés (WHA) Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályokról (IHR) szóló jelentésére (WHA 58) és a WHA 2006. május 26-i állásfoglalására, amely az IHR bizonyos, az influenza-világjárvánnyal kapcsolatos szempontjainak korai, önkéntes alkalmazására szólít fel (WHA 59.2);
 - tekintettel Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 851/2004/EK rendeletére az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ létrehozásáról ⁽²⁾, Az Európai Parlament és a Tanács 1998. szeptember 24-i 2119/98/EK határozatára a Közösségben a fertőző betegségek járványügyi felügyeleti és ellenőrzési hálózatának létrehozásáról ⁽³⁾, valamint A Bizottság 1999. december 22-i, 2000/57/EK határozatára a fertőző betegségek járványügyi felügyeleti és ellenőrzési hálózatának létrehozásáról szóló 2119/98/EK európai parlamenti és tanácsi határozat szerinti korai figyelmeztető és gyorsreagáló rendszerről ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére (A6-0263/2007),
- A. mivel a közelmúltban a nemzeti és nemzetközi közegészségügynek új betegségekkel kellett szembenéznie, és mivel jobb segítségnyújtási és tájékoztatási eljárásokat kell kidolgozni nemzeti és regionális szinten; mivel a betegségek terjedésével európai szinten foglalkozni kell;
- B. mivel a rendkívül mobil és globalizálódó világban a közegészség összeurópai és nemzetközi dimenziójú védelmének szüksége nöttön nő;
- C. mivel előnyben kell részesíteni a fertőző betegségek és a nemzetközi szintű közegészségügyi vészhelyzetek globális elterjedése elleni védelem maximális biztosítását, de a világ közlekedésének minimális zavarásával;
- D. mivel – az EK-Szerződés 5. cikkével összhangban – a szubszidiaritás elvét tiszteletben kell tartani, mivel az egészségügyi szolgáltatások megszervezése az egyes tagállamok kompetenciája;
1. elismeri egy olyan világos és érthető mechanizmus jelentőségét, amelynek célja, hogy megelőzze a betegségek elterjedését, megvédjen azoktól és kontrollálja azokat, valamint hogy a kockázatokkal arányos közegészségügyi reagálást biztosítson, amely hozzáférhető mindenki számára, aki arra rászorul;
 2. nagyra értékeli a fent említett WHA-állásfoglalást, amely bizonyos IHR-aspektusok önkéntes korai alkalmazására szólít fel a madár- és emberi influenza-világjárványok tekintetében;
 3. felszólítja a nemzetközi közösséget, hogy tartsa tiszteletben és alkalmazza a WHO 2007 januárjában közzétett, a törzsek gyors megosztására vonatkozó helyes gyakorlatról szóló kódexét;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0073.

⁽²⁾ HL L 142., 2004.4.30., 1. o.

⁽³⁾ HL L 268., 1998.10.3., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 21., 2000.1.26., 32. o.

2007. szeptember 6., csütörtök

4. üdvözlí a Bizottság álláspontját az átdolgozott Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályok végrehajtásáról, annak a Bizottság közleményében (COM(2006)0552) megfogalmazott formájában, amelynek célja a Tanáccsal és a Parlamenttel folytatandó strukturált tárgyalás előmozdítása;
5. hangsúlyozza a Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályok lehető leghamarabb, a szubszidiaritás elvével összhangban történő végrehajtásának szükségességét, a meglévő rendszerek és kapacitások megerősítésével párhuzamosan;
6. hangsúlyozza, hogy a Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályokat összehangolt módon kell végrehajtani az egész Közösség területén;
7. rámutat ugyanakkor hogy hatáskörüknel és a szubszidiaritás elvénel fogva kizárólag a tagállamok feladata egészségügyi szolgálataik megszervezése, ezzel egyidejűleg biztosítva polgáraik magas szintű egészségvédelmét;
8. megjegyzi, hogy ez a nemzetközi mechanizmus „nem korlátozhatja nagyobb mértékben a nemzetközi forgalmat, és nem lehet nagyobb mértékben invazív vagy betolakodó a személyek tekintetében, mint azok az ésszerűen hozzáférhető alternatívák, amelyek az egészség védelmének megfelelő szintjét eredményezik” (A Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályok 43. cikke),
9. úgy ítéli meg, hogy a kockázat jobb kezelése érdekében támogatni kell az információs rendszerek fejlesztését, mind azokét, amelyek célja az egészségügyi szolgáltatók közötti információcsere, mind azokét, amelyek a betegek számára szolgálnak tájékoztatással; hangsúlyozza továbbá a fent említett információs rendszerek biztonsága növelésének szükségességét;
10. meggyőződése, hogy a védelem és a készenlét magas fokának elérése érdekében e globalizálódó és rendkívül mobil világban teljes mértékben szükséges a szomszédos és harmadik országok támogatása és a velük való együttműködés;
11. hangsúlyozza a nemzeti hatóságok egymás közötti, valamint az európai hatóságokkal való szoros együttműködésének szükségét, amikor információt cserélnek a közegészség-biztonság területén annak érdekében, hogy optimalizálják a végrehajtást és az uniós állampolgárok nemzetközi méretű közegészségügyi vészhelyzetek elleni védelmét;
12. emlékeztet az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ (ECDC) és a közegészségügyi fenyegetésekkel kapcsolatos uniós korai figyelmeztető és reagálási rendszer (EWRS) a Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályok végrehajtásában és a vészhelyzetekben betöltött szerepére;
13. sürgeti a tagállamokat, hogy teljesítsék kötelességüket a Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályokban foglaltak szerint;
14. felszólítja a Bizottságot, hogy az Európai Parlament illetékes bizottságával együttműködésben készítsen útmutatást a fenyegetések felfedezéséről és megítéléséről;
15. ugyanakkor felkéri a Bizottságot, hogy formalizálja az ECDC Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályok végrehajtásában betöltött szerepét, különösen a hatáskörébe tartozó ügyekkel kapcsolatos adatgyűjtés tekintetében;
16. felkéri a Bizottságot, hogy találja meg a megfelelő rendszerek létrehozása támogatásának módját a szomszédos és harmadik országokban regionális fejlesztési mechanizmusok támogatásán keresztül;
17. felszólítja a Bizottságot, hogy határozza meg azokat a módokat és eszközöket, amelyekkel lehetővé válik a fejlődő országoknak a járványok elleni oltóanyagokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos WHO-politika támogatása;

2007. szeptember 6., csütörtök

18. sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki programokat az európai és globális egészségügyi fenyegetések – mint például az egészségügyi ellátáshoz kapcsolódó fertőzések és az antibiotikumokkal szembeni növekvő rezisztencia – kezelésére; rámutat, hogy egyértelműen páneurópai megoldásra van szükség, mivel az egészségügyi válságok nem veszik figyelembe a földrajzi határokat;
19. hangsúlyozza egy központi uniós, egyértelműen hatékony vírusellenes és oltóanyagkészlet létrehozásának szükségességét az uniós állampolgárok lehetséges influenzajárvány elleni védelme érdekében valamennyi tagállamban, ami kiegészíti a tagállamok intézkedéseit, továbbá hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak az EU egészére kiterjedő, influenzajárvány esetére vonatkozó intézkedéseket kellene elfogadnia, amelyek 24 órán belül képesek hatékonyan megakadályozni az influenza terjedését Európán belül;
20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, továbbá a WHO Európai Regionális Irodájának.

P6_TA(2007)0380

A sivatagosodás elleni küzdelem

Az Európai Parlament 2007. szeptember 6-i állásfoglalása az EU céljairól a sivatagosodás elleni küzdelemről szóló ENSZ egyezményt (UNCCD) aláírók 8., madridi konferenciájára (2007. szeptember 3–14.)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a sivatagosodás elleni küzdelemről szóló ENSZ egyezményt (UNCCD) aláíró országok 8., 2007. szeptember 3. és 14. közötti madridi konferenciájára (COP8),
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a sivatagosodás a különböző tényezők – köztük az éghajlat-ingadozások és az emberi tevékenység – okozta talajdegradációt jelenti az arid, a szemi-arid és a száraz szub-humid területeken,
- B. mivel az éghajlatváltozás a föld felmelegedésével és a talajhőmérséklet emelkedésével jár, amiből következően a párolgási szint is emelkedik, és ez sivatagosodáshoz vezet,
- C. mivel a megemelkedett hőmérséklet miatt elapadnak a források, csökken a folyók vízáramlata és a felszín alatti vízmedencék vízszintje, amely így tönkreteszi a talaj felszíni szerkezetét; mivel a jelenleg egyre hosszabbodó aszályos időszakok miatt nehezebb lesz a tűzvészek után az erdők újratelepítése, ezzel pedig együtt jár a sivatagosodás veszélye,
- D. mivel a sivatagosodás és az aszály a világ minden területét sújtó probléma, és a sivatagosodás elleni küzdelemhez, valamint az aszály hatásainak csökkentéséhez közös fellépésre van szükség; mivel a sivatagosodás elleni küzdelemről szóló ENSZ egyezmény az egyetlen olyan, jogilag kötelező érvényű nemzetközi eszköz, amely foglalkozik közel az összes – 191 aláíró – államot érintő talajdegradációval a száraz területeken,
- E. mivel a fejlődő országok közül sokat – nevezetesen a legkevésbé fejlett országokat – sújt komoly aszály, illetve sivatagosodás,
- F. mivel az ENSZ környezetvédelmi programja (UNEP) szerint a sivatagosodás jelenleg a föld szárazföldi területeinek mintegy 25–30 százalékát érinti, és mivel 1,2–2 milliárd ember van veszélyben legalább 100 országban; mivel a termelékenység elvesztéséből adódó gazdasági veszteségeket 42 milliárd dollárra becsülték 1992-ben (ez 64 milliárd dollárnak felel meg 2006-os áron); mivel a sivatagosodás globális aránya növekszik, amely szegénységhez, kényszerű migrációhoz és viszályokhoz vezet,